

Derajeur

WOUDENBERG

Dranken

Junusstraat 57 - 6701 AX - Wageningen - 0317 412301

info@woudenbergdranken.nl www.woudenbergdranken.nl

uw
keuken
speciaal
zaak

*“Onze keuken is
perfect afgestemd op de
beschikbare ruimte.”*

**Wij kregen
de maximale
keuken in
een minimale
ruimte.**

Uw KeukenSpeciaalzaak is méér dan een kwaliteitslabel. Onze specialisten staan vooral bekend om hun prettige manier van zakendoen. Iedere ruimte en iedere consument is anders. Wij nemen uitgebreid de tijd om naar uw ideeën en wensen te luisteren. Vervolgens komen we met concrete voorstellen en opties die exact passen bij hetgeen wat u zoekt. Een keuken speciaal gemaakt voor u! Of in dit geval speciaal gemaakt voor Luuk en Sheila.

Luuk en Sheila

van der Zandt Keukens | Plantsoen 5 | 6701 AS Wageningen | 0317-423674 | info@vdzandtkeukens.nl

van der zandt
Keuken - interieurs bv

www.vdzandtkeukens.nl

Van de redactie

Het tijdperk Niels Dignum is eind augustus door de redactie op passende wijze afgesloten. Inderdaad: met lekkere biertjes en een smakelijk dinertje. Net op tijd, want Niels heeft opgezegd als lid en als lid-af kun je natuurlijk niet meer gefêteerd worden. Niels is behalve redactielid ook barkeeper geweest tot het smadelijke borrelnootjesincident daar een einde aan maakte. Verder ging hij in het verleden vaak mee met de vierdaagse en daarnaast was hij regelmatig aan de bar te vinden met een (maar meestal meer) Westmalle dubbel. Niels heeft inmiddels zijn draai gevonden als leraar en dat wetende begrijp je natuurlijk dat hij in het weekend maar aan één ding behoefte heeft: rust. Niels, bedankt!

Wie ook afscheid genomen hebben, zijn Gerrie en Bert Wijnen; je leest er verderop meer over. Over afscheid gesproken: ook Cisca stopt ermee. Niet met het fietsen natuurlijk, maar met het penningmeesterschap. Cisca wordt tijdens de ALV op 15 november a.s. opgevolgd door een oude bekende. Dat alleen al is een reden om naar de ALV te gaan maar er zijn er meer. Wat dacht je van een statutenwijziging, een voorstel om contributie en prijzen te verhogen en het uitbreiden van het aantal fietsgroepen en niet te vergeten een consumptie van het bestuur na afloop?

Veel van onze leden hebben het voorjaar en de zomer aangegrepen om op fietsvakantie te gaan. Van enkele van die tochten vind je verslagen in deze Derajeur daarom is hij dit keer maar liefst 32 pagina's. Ook al omdat Berrie weer eens iets over Annemiek moest schrijven (en terecht!) Gelukkig verschijnt de volgende Derajeur alweer in december. Stuur ook jouw leuke artikel vóór 18 november naar derajeur@tcw79.nl.

Enkele weken vóór de ALV gaat de wintertijd in en daarom is op 29 oktober de sluitingstocht, naar Pannenkoekhuis Bergzicht in Woudenberg. Dat wordt smullen!

Veel leesplezier!!
Liesbeth

De Derajeur

Toerclub Wageningen

opgericht 1 september 1979
aangesloten bij de NTFU
Clubhuis:
Nudepark 81
6702 DZ Wageningen
tel. 0317-411494
www.tcw79.nl | info@tcw79.nl

Ledenadministratie

Michèle Gimbrère
ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie

Liesbeth van Agt & Paul Nijenhuis
derajeur@tcw79.nl

Bestuur

Voorzitter

Peter Stokvisch
pestokvisch@gmail.com

Secretaris/beheer

Joost Verburg
secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester

Cisca Noy
penningmeester@tcw79.nl

Clubactiviteiten

Wim Beltman

Lid

José Heeres

Erelid

Jan Hontelez

Lid van Verdienste

Teus Hovestad
Piet Woldendorp

Deadlines Derajeur 2022

18 november

I N H O U D

Van de redactie	3
Ledenadministratie	4
Van de voorzitter	5
Fietsen bij TCW (weg & mtb), Commissies TCW	7
Uitnodiging Algemene Ledenvergadering op 15 november 2022	8
Jaarverslagen	8
Financieel jaarverslag - Beheer	9
Kledingcommissie - Toercommissie - Derajeur	10
Activiteiten en - Vierdaagse commissie - JJC/Hel van Ede -Wageningen	11
Geel en regenboog voor Annemiek en hoe TCW het beleefde	12
Jaarverslag vertrouwenspersoon	14
Fietsweek Andalusië vanuit Ronda	15
Afscheid Gerrie en Bert Wijnen	18
Nove Colli: in het spoor van Pantani	20
Grensoverschrijdende vader-en-zoontocht door de buurlanden	22
Gelderse grenzen van de langste dag	24
De Laatste Jan Janssen Classic van TCW	26
De Dolomieten	27
De Internationale Maasfietsroute of "La Meuse à vélo"	28
Germania klimtocht nieuwe stijl	30

Het beste voor uw sportieve ogen

BRIL
 NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 65 • Wageningen • www.bril29.nl

Van de voorzitter

In de laatste Derajeur kon ik nog vooruitblikken op een mooi voorjaar en een zomer, dat werd het gelukkig ook met genoeg mogelijkheden om samen een rit te maken. Alleen de laatste weken zit het ineens wat tegen met het weer op zaterdag en is de deelname aan de zaterdagritten als gevolg daarvan een stuk lager. Natuurlijk hopen we met zijn allen op een mooi najaar en blijven we waarschijnlijk verschoond van maatregelen die ons groepsfietsen in het gedrang brengen. We sluiten het seizoen op de weg af op 29 oktober naar Pannenkoekhuis Bergzicht in Woudenberg. Hopelijk met goed weer en hoge opkomst, na afloop uiteraard weer een gezellig samenzijn in het clubhuis met een hapje en een drankje.

Daarna gaat een aantal groepen op de weg door, maar zal het aantal mensen op de MTB sterk toenemen. Zolang we nog vrij veel mogen in onze mooie omgeving blijft het fietsen in de bossen prachtig. Laten we hopen dat we dit nog enige tijd op de huidige wijze vol mogen houden en niet beperkt gaan worden door alleen maar routes en vergunningen. Hierover is overleg met alle verenigingen in en rond de Veluwe gepland.

Op 25 juni was het na 3 jaar eindelijk zo ver: de laatste JJC kon doorgaan. Het was ondanks wat tegenvallende deelnemersaantallen weer een groot succes, waarvoor dank aan alle vrijwilligers die zich hiervoor ingezet hebben. Ook Jan Janssen zelf was aanwezig en genoot van de routes en de belangstelling na afloop; ook mocht hij een mooie cheque uitreiken aan het Fonds Gehandicaptensport. De organisatie van de JJC zal waarschijnlijk overgaan naar een andere organisatie, die vanuit Arnhem (Papendal) een doorstart maakt. We zijn wel van plan om vanuit ons eigen clubhuis de Hel van Ede Wageningen te blijven organiseren.

In een van de laatste natte zaterdagen voor een heel droog voorjaar en zomer werd er door leden van RTC Gouda met onze groepen meegefietst. Op 1 oktober zou het tegenbezoek van ongeveer 20 TCW'ers aan Gouda plaatsvinden, maar ook toen was de weersverwachting slecht. In gezamenlijk overleg is besloten deze uitwisseling in het voorjaar te gaan doen.

Onze groepen zijn op 8 oktober weer wat beter geschoold in het rijden in een groep met de inzet van Erik Westein. Nadat in een eerder stadium al de A- en de B- groep diverse aanwijzingen hadden gekregen, was het nu de beurt aan de C- en de E- groep. De veiligheid van het rijden in groepen zal hierdoor hopelijk toenemen, wat het bestuur uiteraard toejuicht.

Op 15 november is er weer een ALV gewoon live in het clubhuis voor het eerst in 3 jaar. Alle info en de agenda staan elders in dit clubblad, maar alvast een kleine toelichting op

het punt statuten. Deze staan, nadat de notaris ze bekeken heeft, weer op de agenda ter ultieme goedkeuring. Dat kan gezien de nu nog geldende 2/3 opkomst van de leden bijna zeker niet in één keer. We zullen dus weer een extra vergadering moeten uitschrijven. In welke vorm moeten we nog even bekijken. In deze ALV zullen we afscheid nemen van Cisca Noy als penningmeester. Voor veel leden is ze dat al sinds dat ze lid van onze vereniging zijn en dat klopt ook want al 10 jaar!! heeft ze deze functie ingevuld. Hulde en veel dank voor haar en voor Marijke van den Berg die haar daarbij behulpzaam was. We hebben gelukkig een opvolger voor haar weten te vinden die in deze ALV voorgesteld zal worden.

In de komende winterperiode zal het bestuur ondersteund door een klein groepje leden weer een aantal winteractiviteiten op dinsdagavonden organiseren, te beginnen in december. Ook zal de activiteitencommissie na de uiterst succesvolle barbecue en roséproeverij de draad weer oppakken. Kortom: de vereniging bruist ook in de winterperiode. Over beide activiteiten worden jullie via een nieuwsbrief en/of de Derajeur geïnformeerd.

Voor de komende herfsttijd veel plezier op de fiets: buiten op de weg, in het bos of op de paden en binnen via Swift of op eigen hometrainer of in de sportschool.

Graag tot ziens op de fiets en in het clubhuis.

Peter Stokvisch

NIEUWBOUW

AANBOUW

VERBOUW

RENOVATIE

B. Peters van Ton

Uw betrouwbare partner voor uw bouw-, verbouw- en renovatieplannen. Maar ook voor alle onderhoud- en reparatiewerkzaamheden.

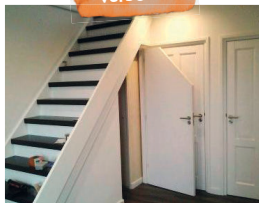
dak opbouw

renovatie dak en goot

verbouw

badkamer renovatie

B. Peters van Ton v.o.f. | Kesteren | T. (0488) 44 31 78 | M. (06) 11 05 68 32
E. info@peters-van-ton.nl | I. www.peters-van-ton.nl

"Bij van de Wetering tweewielers al 90 jaar de beste service!"

90

van de Wetering
tweewielers

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

Fietsen bij TCW (weg & MTB)

WEGGROEPEN ZATERDAG

Van maart t/m oktober, vertrek 9.00 uur

Groep Gemiddelde	Afstand	Wegkapitein
A - 32-36 km/uur	150	Roel van den Meiracker/William Schraa
B - 30-32 km/uur	150	Robert van Loghem
C - 28-30 km/uur	130	Ronald Brussen
D - 26-28 km/uur	120	Moniek Verbeek/José Heeres (coord)
E - 23-25 km/uur	120	Michèle Gimbrère
F - 22-24 km/uur	100	in overleg

Van november t/m februari, vertrek 10.00 uur

Het grootste deel van de wegfietzers gaat in de winter met de MTB of crossfiets het bos in. Maar er blijven leden op de weg actief.

WW - 28-30 km/uur 120 km Willem de Visser

WEGGROEPEN DINSDAG

vanaf het ingaan van de zomertijd t/m september, vertrek in april en september: 18.30 uur, mei t/m augustus 19.00 uur.

A - 35-40 km/uur	Roel van den Meiracker/William Schraa
B - 30-32 km/uur	Tamara Bergstra/Jeroen de Pagter
C - 28-30 km/uur	Frank Fiselier (ad interim)

WINTERWEGFIETSEN OP DINSDAG

oktober t/m maart, vertrek 19.00 uur bij rotonde Diedenweg-Hollandseweg (B-groep)

Vertrek 19.00 bij clubhuis (C-groep)

B - 30-34 km/uur	55-60 km	Tamara Bergstra
C - 26-28 km/uur	60-75 km	Frank Fiselier

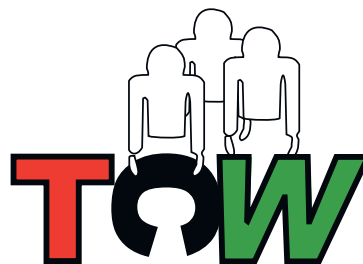
MTB-GROEPEN ZATERDAG

jaarrond, vertrek 9.00 uur

Groep	Gemiddelde	Afstand
Boskapitein		
A - 22-24 km/uur	75	André Brand
B - 20-22 km/uur	60	Jeroen Roelofs
C - 16-18 km/uur	40	Ingrid Verbaarschot

OVERIG

- Virtueel op Zwift. november- februari, dinsdag 19:3, 30-35 km/uur, 45 km, Marco Arts. Om mee te fietsen, volg Marco Arts op Zwift
- Gravel, ad hoc, 20-25 km/uur, 120 km Frank Fiselier

Commissies TCW

Toercommissie

Contactpersoon Jeroen Roelofs

Leden:

José Heeres (weg),
Jos Bakker (weg),
Pieter Gussenhoven (MTB),

Maarten van Beek

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon Ronald Brussen

Leden:

Ben Huiskamp,
Menno Bartlema

Beheer

Contactpersoon/cöördinator/verhuur clubhuis:
Fred Metselaar, info@tcw79.nl

Inkoop:

Cees van Nieuwenhuijsen

Activiteitencommissie

Contactpersoon Menno Bartlema

Leden:

Berrie Ruijling, Wim Overdijkink,
Cees van Nieuwenhuijsen, Liesbeth van Agt

Kledingcommissie

René Steegh
Evert Kolet

Lustrumtochtcommissie

Contactpersoon Liesbeth van Agt

Leden:

Menno Bartlema
Roel van den Meiracker
Arnold Winkel

Uitnodiging Algemene Ledenvergadering op 15 november 2022

Het bestuur van Toerclub Wageningen nodigt alle leden, ereleden, leden van verdienste en donateurs uit voor de algemene ledenvergadering op dinsdag 15 november 2022, aanvang 20.00 uur in het clubhuis. Alle relevante stukken zijn in te zien op de website in het besloten ledengedeelte.

Agenda

1. Opening
2. Mededelingen
3. Vaststelling van het verslag van de Algemene Ledenvergadering * van 16 november 2022 en de extra ALV's van 14 december 2022 en 21 december 2022.
4. Jaarverslag **
5. Samenstelling kascontrolecommissie
6. Samenstelling bestuur ***
7. Voorstel aanpassing statuten
8. Voorstel contributieverhoging en aanpassing prijzen consumpties
9. Bespreken uitbreiden aantal / soort fietsgroepen
10. Rondvraag (vragen kun je uiterlijk 72 uur voor de vergadering stellen via secretariaat@tcw79.nl).
11. Sluiting

* De verslagen zijn gepubliceerd in de Derajeur van februari 2022 en op www.tcw79.nl

** Het jaarverslag is gepubliceerd in de Derajeur van oktober 2022.

*** Cisca Noy is aftredend en niet herkiesbaar. Het bestuur stelt voor Menno Bartlema te benoemen als opvolger. Wim Beltman is aftredend en herkiesbaar

Joost Verburg, secretaris
secretariaat@tcw79.nl

Jaarverslag Toerclub Wageningen 2021-2022

Het seizoen, voor mij in mijn nieuwe rol als secretaris, startte met een digitale ALV. Naast mezelf is ook José Heeres als nieuw bestuurslid benoemd. Het pièce-de-resistance was de statutenwijziging. In de oude statuten is bepaald dat hiervoor een meerderheid nodig is in aanwezigheid van minimaal $\frac{2}{3}$ van de leden. In ons geval betekent dit dus dat er meer 200 leden zouden moeten stemmen op de ALV. Zoals verwacht werd dit quorum niet gehaald, dus diende een extra ALV te worden belegd. Blijkt dat er een klein procedurefoutje is gemaakt, waardoor de statuten formeel nog een keer in stemming moeten worden gebracht. Hiervoor gebruiken we de ALV van november.

Aanvankelijk nog waren er diverse beperkingen, maar vlak voor de start van het wegseizoen, op

25 februari 2022, zijn de coronamaatregelen (hopelijk voorgoed) vervallen. Dat betekent dat het afgelopen verenigingsjaar, in tegenstelling tot de afgelopen twee corona jaren, redelijk normaal verlopen is. We hebben de openingstocht kunnen rijden langs de sponsors in de nieuwe clubkleding en ook de Veluviatocht, de vierdaagse, de (laatste) JJC/HvEW en de Germania Klimtocht.

Leuk item was de uitwisseling met de Goudse Ren- en TourClub (GRTC) Excelsior. Op 7 april kwamen zij met 12 leden om in twee groepen met ons mee te fietsen. Hiervan is uitgebreid verslag gedaan in de Derajeur. Het geplande terugbezoek van 1 oktober is uitgesteld tot voorjaar 2023 in verband met de (wederom) slechte weersomstandigheden.

De rest valt te lezen in de jaarverslagen van de commissies. En dankzij al onze vrijwilligers bleef het clubhuis schoon en heel (ondanks een omgevallen boom na een hevige storm), werd iedereen voorzien van een natje en een droogje, viel de Derajeur een paar keer op de mat, werden nieuwe leden ingeschreven, helaas ook een aantal uitgeschreven en is er nieuwe clubkleding uitgegeven.

Laten we er met ons allen een heel mooi clubjaar van maken!

Joost Verburg
Secretaris

Financieel jaarverslag

In een jaar waarin de corona nog zijn sporen achterliet konden we toch weer meer doen dan de jaren voorheen. Gelukkig konden we in de tweede helft van dit boekjaar weer de Veluviatocht organiseren. De MTB tocht op 3e kerstdag was helaas weer afgelast. De laatste JJC hebben we positief (hoewel minder dan verwacht) kunnen afsluiten. Ook de Germania-klimtocht is verreden en al met al is er een positief resultaat uit deze tochten geboekt. Dankzij alle vrijwilligers die bij deze tochten echt onmisbaar zijn.

In het lopende boekjaar zijn er geen grote uitgaven geweest voor onderhoud.

Ook zijn er weer activiteiten geweest die ervoor zorgen dat wij als club weer het idee hadden dat we er samen mee bezig zijn. Zoals de sluitings- en openingstocht en de vierdaagse. We hebben op de kosten die TCW gemaakt heeft voor de aanschaf van de nieuwe kleding een subsidie mogen ontvangen.

We sluiten met een klein negatief resultaat. Dat komt ook doordat we geen volledig jaar open zijn geweest dus hebben goede hoop dat komend jaar weer beter zal gaan. Op 6 oktober 2022 zijn de financiën besproken in het bestuur en de kascontrolecommissie komt later in oktober bij elkaar om de stukken te controleren en advies uit te brengen.

De financiële stukken zullen begin november op het besloten gedeelte van de website gezet worden. Wanneer er technische vragen zijn deze graag schriftelijk naar penningmeester@tcw79.nl. Graag voor de ALV zodat er op of voor de ALV geantwoord kan worden.

Beleidsvragen zijn natuurlijk op de ALV zelf te stellen.

Cisca Noy
penningmeester@tcw79.nl

PS Dit is mijn laatste jaarverslag als penningmeester, na 10 jaar is het goed dat een ander het stokje overneemt. Graag wil ik Marijke van den Berg bedanken dat zij al die jaren het grootboek met mij heeft doorgenomen en bij de kascontrolecommissie aanwezig was. Er is in die 10 jaar veel tot stand gekomen en ik laat het met een gerust hart over aan de nieuwe penningmeester. Bedankt allemaal voor het vertrouwen, ik blijf gewoon lid en natuurlijk ook als vrijwilliger mijn steentje bijdragen.

Beheer

Na Corona zijn we als vanouds aan de slag gegaan. We beginnen vrijwel elke maandagochtend om 9:30 uur met een kop koffie en wordt het Waogeningse verleden doorgenomen. Daarna volgt vaak een kort overleg over de werkzaamheden. Na afloop van de koffietafel neemt ieder een klusje en maken we het gebouw weer gereed voor de komende week. Het gaat dan om klusjes zoals de koelkasten bijvullen, kantine aanvegen, bladblazen, tafels afnemen, alle glazen spoelen in de spoelmachine, vuilnisbakken legen, wc's nalopen etc..

De mannen die op maandagmorgen verzamelen zijn: Henk Scholten, Ger Kramer, Rien Spee, Peter van Amersfoort, Gerard Wesselkamp en Fred Metselaar. De laatstgenoemde is tevens coördinator van Het Beheer. Cees van Nieuwenhuijsen verzorgt de inkoop voor de kantine. Er zijn ook mensen die op onregelmatige basis een bijdrage leveren en dat zijn Peter van Campenhout en Ruud Binnendijk.

Voor het schoonmaken zijn er vier groepjes die bij toerbeurt elke twee weken het clubgebouw komen schoonmaken. René Steegh is de coördinator van de schoonmaak.

We mogen niet klagen over het aantal vrijwilligers binnen de club, en zolang we voldoende vrijwilligers hebben blijft het ook overzichtelijk en leuk werk. Oftewel meld je aan als vrijwilliger of geef aan dat je tzt. best wat wilt gaan doen. Als schoonmaker bij René, als klusser bij Fred en als barkeeper op de zaterdag bij de voorzitter.

Namens Het Beheer,
Fred Metselaar

Kledingcommissie

Het afgelopen jaar is er een nieuw tenue gekomen. Er is een trendbreuk met de vorige edities want de hoofdkleur is (donker)groen (ook wel british racing green) met rood in een retrostijl. Je ziet tijdens clubritten en andere fietsactiviteiten andere groepen heel vaak jaloers kijken naar onze fraaie kleding.

Het ontwerp is voor en groot deel te danken aan Emma Keizer. Helaas heeft Emma de commissie inmiddels verlaten wegens haar nieuwe baan en verhuizing naar Nijmegen. Dus bij deze: nogmaals dank Emma!

Met de overige leden van de commissie is het wel gelukt om meerdere pasavonden te organiseren zodat iedereen seizoen 2022 in het nieuwe tenue heeft kunnen rondrijden. De belofte om meerdere malen per jaar bestel- en pasrondes te organiseren is meer dan waargemaakt. Ook de nazorg van kledingleverancier Kalas is in het merendeel van de gevallen bevredigend geweest.

De kledingcommissie
René Steegh
Emma Keizer
Evert Kolet

Toercommissie

De toercommissie (TCie) bestaat momenteel uit:

- Pieter Gussenhoven (MTB tochten)
- Jos Bakker (racefiets/wegtochten)
- Maarten van Beek (inschrijvingen en algemeen)
- Jeroen Roelofs (coördinator algemeen en MTB tochten);
- José Heeres (racefiets/wegtochten)

Allereerst zijn wij blij met het volgende: wij hebben dit jaar 2 tochten daadwerkelijk georganiseerd, de Veluviatocht op 26 maart en de Germania-klimtocht op 27 augustus. De wintertocht van 27 december werd deels voorbereid en vervolgens geannuleerd i.v.m. de coronamaatregelen.

Naast de "vaste staf" van de TCie hebben we ondersteuning van veel vrijwilligers die de route uitpijlen, weer ontdoen van pijlen en bij de inschrijving/parkeerterrein.

Dit jaar hadden we tijdens beide tochten een verzorgingspost die we in samenwerking met De Mossel tijdens de Veluviatocht en in samenwerking met een voedingsshop bij de

Germania-klimtocht geregeld hadden. Ook daar waren vrijwilligers nodig. We zijn van mening dat de verzorgingspost de tocht extra gezellig maakt. Daarnaast dank voor de hulp van de mensen van beheer en de bardienst die zorgen voor een aangenaam verblijf in het clubhuis.

Beide tochten waren qua route vernieuwd. Dit leverde zowel positieve als negatieve reacties op die de TCie zal meenemen naar de volgende tochten. Overheersend waren de positieve geluiden.

Deelnemersaantallen tochten 2022

Veluviatocht	75 km	85 deelnemers
	125 km	196 deelnemers
Germania-klimtocht	100 km	107 deelnemers
	158 km	95 deelnemers

Planning tochten in 2022/2023

<i>Wageningse Wintertocht (MTB)</i>		
27-12-2022	45 km,	60 km
<i>Veluviatocht (weg)</i>		
25-03-2023	75 km,	125 km
<i>Germania-klimtocht (weg)</i>		
26-08-2023	100 km,	158 km

Het aantal deelnemers aan onze toertochten staat onder druk door o.a. het grote aanbod aan fietstochten. De TCie gaat zich beraden op mogelijke alternatieven.

Namens de Toercommissie,
José Heeres

Derajeur

De Derajeur heeft dit jaar een gevoelig verlies geleden. Dat Niels Dignum uit de redactie is gestapt is tot daar aan toe, maar hij heeft zelfs opgezegd als lid van TCW! Dat betekent ook dat de rubriek 'Opgepikt' die Niels met zijn kenmerkende humor verzorgde, ter ziele is. De redactie heeft in september op passende wijze (lees: met lekkere biertjes en een etentje) afscheid genomen van Niels.

Wat blijft er dan over van de Derajeur? Wat ons betreft: een vier keer per jaar verschijnend clubblad vol met jullie bijdragen over alles wat jullie bezighoudt voor, tijdens en na het fietsen. Blijf dus vooral schrijven, dan proberen wij er met veel plezier weer wat moois van te maken!

Liesbeth van Agt
Paul Nijenhuis

Activiteitencommissie

Net als vorig jaar heeft de activiteitencommissie in het seizoen 2021-2022 geen activiteiten kunnen organiseren. Maar na een gedwongen pauze van bijna twee jaar heeft de activiteitencommissie in de zomer van 2022 de draad weer opgepakt met een succesvolle BBQ en rosé-proeverij op de derde dag van het nieuwe seizoen 2022-2023: 3 september jongstleden. Met meer dan 70 TCW'ers hebben we onder prima weersomstandigheden eerst mogen genieten van vijf glaasjes rosé onder begeleiding van deskundige uitleg van Hendrik-Jan van onze zeer gewaardeerde sponsor Woudenberg Drankenhandel. Daarna was het de beurt aan de bakkers van de A-groep die als volleerde chef-koks het vele vlees en de nepvarianten daarvan gaar wisten te krijgen.

Alle reden voor de activiteitencommissie om voor de komende winterperiode, mits corona ons niet in de weg zit, weer activiteiten op stapel te zetten. Binnenkort volgt meer info via de gebruikelijke kanalen (TCW-nieuwsbrief, Derajeur, prikbord).

De activiteitencommissie:

Cees van Nieuwenhuijsen

Wim Overdijkink

Berrie Ruijling

Menno Bartlema

en de vrouw achter de schermen

Vierdaagsecommissie

Na 3 keer uitstellen was het eind mei 2022 dan eindelijk zover en konden we met een grote groep TCW'ers voor de traditionele vierdaagse op weg naar Aalst in België. Vier dagen door geheel verschillende omgevingen fietsen: Scheldeland, de Vlaamse Ardennen, Henegouwen en Pajottenland. In de Derajeur van juni heeft al een uitgebreid verslag gestaan; dat zullen we hier niet herhalen.

Voor komend jaar zijn we bezig met het bepalen van de nieuwe bestemming en het zoeken van een geschikt en betaalbaar hotel. We hebben al wat leuks op het oog maar houden dat nog even voor ons. Zodra er meer definitief is volgt meer informatie; we verwachten op de jaarvergadering de bestemming te kunnen bekendmaken. In januari 2023 zal de inschrijving open gaan.

De vierdaagsecommissie

Ben Huiskamp

Ronald Brussen

Menno Bartlema

Jan Janssen Classic/Hel van Ede-Wageningen

Afgelopen jaren geen tochten, maar op 25 juni 2022 was het voor TCW gelukkig weer mogelijk de 35e en laatste editie van de Jan Janssen Classic en de 10e Hel van Ede-Wageningen te organiseren vanuit sportcentrum de Bongerd. Ook dit jaar wederom minder deelnemers aan beide tochten; totaal minder dan 3.000 betalende fietsers, waarvan 878 mountainbikers. Laatst genoemde MTB-tocht is wederom georganiseerd samen met WV-Ede. Hierbij wordt het steeds moeilijker toestemming te krijgen van de beseigenaren, zodat de route wat minder aantrekkelijk wordt. Er zijn als in voorgaande jaren wederom veel complimenten van de deelnemers ontvangen. We kijken terug op een sportieve dag, met mooi fietsweer, met fraai ingerichte goed verzorgde verzorgingsposten en een levendig slot op het plein voor de Bongerd.

De winst was dit jaar wederom zoals verwacht beperkt. Dit is te wijten aan het geringe aantal deelnemers, de toenemende prijzen van externe inhuur en de hogere kosten voor vergunningen. De schamele winst ziet de organisatie als onvoldoende beloning voor de inzet van de vele TCW-vrijwilligers en anderen. De bijdrage van de deelnemers en de organisatie aan het Fonds Gehandicaptensport bedroeg dit jaar € 3.566.

We danken alle deelnemers voor hun medewerking en positieve houding, de sponsors voor hun materiële en financiële ondersteuning, de vele, vele vrijwilligers (ook van WV-Ede) voor hun solide en onvermoeibare inzet langs de routes, op de motoren, op de pauzeplaatsen en cateringplekken, bij de incheck, in de controlekamer, bij de massagetafels, kortom overal! We willen jullie TCW-ers en subcommissie-leiders danken voor de hulp dit jaar en voorgaande jaren bij de soepele organisatie van dit mooie evenement! Gedurende geheel 2022 zijn daarnaast gesprekken gevoerd om de organisatie van de JJC te gaan overdragen aan een evenementen organisatie I Care Producties (ICP). Het bestuur kan u hierover de laatste stand van zaken melden.

Het organisatiecomité JJC-HvEW,

Frank Fiselier

Cisca Noy

Herman Winkels

Het jaarverslag van de vertrouwenspersoon vind je op pagina 14.

Geel en regenboog voor Annemiek en hoe TCW het beleefde

Zondag 31 juli

Een bijzondere dag voor TCW'ers. Ik zit thuis in afwachting van de zege van Annemiek die ze vandaag gaat behalen in de afsluitende rit van de Tour de France Femmes. Ze heeft het verdiend want na wat mindere dagen door een buikgriepje heeft ze de laatste dagen huisgehouden zoals zij alleen maar kan. Die laatste rit wil ze natuurlijk ook nog winnen als de kers op de taart. Mijn telefoon gaat: een onbekend nummer. Ik neem op: Joost Pepping, regisseur van Hart van Nederland. Of we soms mee willen werken aan een item over Annemiek met een aantal clubgenoten.

Om vier uur 's middags zit ik met o.a. de voorzitter, andere bestuursleden en Edwin de Vaan met zijn gezin in het clubhuis. We worden geïnterviewd: ik als 'brommerman' met de scooter waar ze in een ver verleden ooit trainingen achter afwerkte en Peter als de voorzitter die haar ooit aanraade haar sportieve grenzen elders te verkennen. 'Dit is geweldig. Na gisteren wisten we dat als ze heel zou blijven en geen pech zou tegenkomen, ze het zou redden. Dat is gelukt. Prachtig. We zijn hartstikke trots, want het is toch onze Annemiek.'

We kijken naar de wedstrijd maar het is niet echt spannend meer. De regisseur pept ons op maar we zakken weer in. We leven op als Ben en Annelien in beeld komen. TCW is erbij op Planche des Belle Filles! Als Annemiek over de finish komt, moeten we juichen van de regie, maar dan gaat het mis. De regisseur is onder de TV gekropen en stoot met zijn kont tegen de schakelaar van de TV die op zwart gaat. Hij schaamt zich dood en denkt aan zijn uitzendinguit in gejuich als we mogen het niet verder vertellen

De aanwezige TCW'ers barsten spontaan uit in gejuich als Annemiek over de finish komt. Foto: Danny Schoch

maar helaas voor hem zit Arnold er ook bij en die laat zich dat buitenkansje niet afnemen. Vijf minuten later doen we het nog eens dunnetjes over want dat ziet toch niemand die het niet weet en die het laatste nieuws van De Gelderlander niet volgt. 's Avonds natuurlijk naar Hart van Nederland kijken. Om iets voor elfen een item van bijna twee minuten. Leuk, maar je kijkt natuurlijk ook naar jezelf. Wat me opvalt; de voorzitter houdt een vlammend betoog over hoe hij het heeft ervaren en ik brabbel maar iets over kippenvel. Juist dat gebrabbel komt 's avonds wel in beeld. Kwestie van beschikbare zendtijd neem ik aan.

Vrijdag 5 augustus

Een kleine week later zitten we weer met een aantal TCW'ers bij elkaar. Nu in het stadhuis met de burgemeester en wat plaatselijke notabelen en familie. Natuurlijk is de pers er ook. Arnold in een dubbelrol, Dick Martens voor de plaatselijke Stad Wageningen en zelfs de landelijke pers is er, blijkt later. De namen van Woudenberg en Bril 29 komen prominent in beeld. Wat een simpel sponsorschap voor TCW al kan opleveren. We zijn in afwachting van de huldiging van Annemiek gecombineerd met een fotosessie voor jonge supporters die met haar op de foto willen. En dat zijn er veel, zal straks blijken. We zijn allemaal in het geel of in TCW-shirt, dat mag natuurlijk ook. Om zeven uur naar buiten achter de burgemeester aan. De markt is in het geel en gele frisbees scheren door de lucht. We krijgen champagne, zonder alcohol neem ik aan, maar bij de eerste slok blijkt anders. Prima, een tweede glas waard zou ik zeggen en dat vindt de voorzitter gelukkig ook.

Annemiek wordt - niet voor het eerst - gehuldigd door de burgemeester en inwoners van Wageningen. Foto: Liesbeth Veenman

Tot ieders verbazing inclusief die van haarzelf is 'onze' Annemiek toch weer wereldkampioen! Foto: Danny Schoch

Stokvisch heeft er geen last van als hij zijn praatje mag doen. Hij doet dat op de manier die we van hem kennen: een woordenstroom op maximaal volume die tot ver in de Hoogstraat draagt. Vol feiten en feitjes, laat dat maar aan hem over.

Annemiek zelf komt natuurlijk uitgebreid aan het woord: 'Ik heb ook echt kippenvel gekregen van al die mensen die zo spontaan naar mij toe zijn gekomen en dan uitspreken dat ik hen heb geïnspireerd. Daarvoor wil ik jullie heel hartelijk bedanken en daar gaan we samen een toast op uitbrengen.' Daar ben ik – en de voorzitter - het natuurlijk helemaal mee eens.

Dan is het tijd voor het mooiste moment: de jonge supporters van Annemiek mogen met haar op de foto. En dat zijn er veel in alle leeftijden. Er zijn ook ouderen die het proberen maar wij als TCW'ers bewaken de toegang. De kinderen eerst. Annemiek doet het geweldig. Dit is natuurlijk iets wat bij het vedette zijn hoort, maar ze speelt die rol met bravoure en heel ongeunsteld. Iedereen krijgt een arm om zich heen en een dikke smile mee voor de foto. Misschien hoeft al die aandacht voor haar niet zo, maar dat is niet te merken. De frisbees scheren door de lucht en maken het feest compleet. En dan is het voorbij, Annemiek is naar huis of elders en op het plein resten de overblijfselen van de huldiging in de vorm van dranghekken, lege flessen en een paar achtergelaten frisbees. De huldiging van Annemiek is voorbij, maar het feest nog niet....

Zaterdag 24 september

We zitten weer in het clubhuis. Regen! Desondanks 20 TCW'ers in het clubhuis. Natuurlijk om te gaan fietsen maar ook om de laatste kilometers van het WK 2022 voor vrouwen mee te maken. Niemand geeft een cent voor Annemiek met haar gebroken elleboog die vlak voor de finish nog wel met een groepje aansluit. En dan gebeurt het onverwachte en ongelooflijke. Ze demarreert en niemand volgt haar. Op zijn Zoetemelks sluipt ze naar de finish en wordt niet meer ingehaald. We staan paf maar zijn niet de enigen. Na het WK van 2019 volgt in 2022 de wereldtitel allround op een moment dat niemand het verwacht. Misschien niet ondanks maar juist dankzij die blessure ze waardoor deze keer niet de grote favoriet was. Ze wilde geen favorietenrol en we hoefden niet te kijken. Het werd toch niets! En dan toch juist als niemand het meer verwacht. Misschien wel de mooiste titel ooit. Ze kan het zelf ook niet geloven en is ook nu niet sprakeloos, maar het ongeloof straalt ook van haar af. We juichen weer maar zijn weer te laat voor een foto van dat glorieuze moment. Wie had dat ook verwacht! Annemiek, gefeliciteerd met deze fantastische overwinning. Een heel jaar in de regenboogtrui! En na dat jaar willen wij hem graag weer voor je ophangen in het clubhuis. Die kan er nog wel bij!

Berrie Ruijling

Jaarverslag vertrouwenspersoon

Het is misschien nog niet zo bekend maar TCW beschikt sinds een jaar of twee over een vertrouwenspersoon in de naam van Berrie Ruijling. Volgens de website kun je bij hem terecht 'voor vragen, vermoedens, meldingen, klachten en aangifte met betrekking tot seksuele intimidatie en ander grensoverschrijdend gedrag zoals: pesten, buitensluiten, vernederen, bang maken, discriminatie, agressie en beschuldigingen'. Het komt erop neer dat als je ergens mee zit en je kunt nergens binnen de club terecht, neem dan contact met hem op. Natuurlijk blijft alles wat je

bespreekt tussen jullie. Wel brengen de vertrouwenspersonen een keer per jaar geanonimiseerd verslag uit over hun werkzaamheden. Afgelopen jaar is Berrie een keer geconsulteerd. Misschien wordt dat meer als naam en functie ook in de Derajeur worden vermeld. Sinds kort staat hij er niet meer alleen voor want hij heeft een vrouwelijk maatje in de persoon van Pieterneel Geurts.

Berrie Ruijling
Pieterneel Geurts

en

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813
info@elings.keurslager.nl

Het beste voor uw ogen

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Fietsweek Andalusië vanuit Ronda

19 t/m 26 februari 2022

In januari zag ik een advertentie voorbijkomen over een fietsweek in Andalusië. De organisatie heette tot dit jaar Andalusië Fietsreizen en heeft door een nieuwe samenwerking de naam veranderd in Sunhill Cycling. Vanuit de plaats Ronda, 100 km ten noordwesten van Malaga en op een hoogte van 850m gelegen, bood de organisatie huurfietsen, een twee-sterren of naar eigen wens een vier-sterren hotel en diners in verschillende restaurants aan. Ronda kende ik van de enorme kloof die de stad in tweeën deelt. De omgeving was mij bekend van de witte dorpen (pueblos blancos). Kennen wil zeggen vanuit de boeken en niet vanuit de praktijk. Ik was er nog nooit geweest. De site was zoals alle sites zeer positief en lovend over de fietsmogelijkheden. En ik schrok daarvan. Veel klimwerk. En ik ben geen klimmer van nature. Ik verwijs altijd, want ik word er tijdens het fietsen door anderen vaak op gewezen, naar mijn ballonkuiten. Ik ben een sprinter. Een klimmer heeft slanke kuiten. De spierbouw is meer geschikt voor het echte klimwerk. Ik had in de winter wel doorgefietst. Veel op de cyclecrossfiets op gravelpaden gefietst, zo'n 80 en 90 km per tocht. Dat was dezelfde afstand per dag die de organisatie vermeldde voor Andalusië. Maar nu zou dit 5 dagen zijn in één week, met tussenin één rustdag. Het idee van fietsen op een geaccidenteerd terrein tijdens heerlijke temperaturen gaf de doorslag om te gaan.

Op 19 februari vertrok het vliegtuig vanuit Rotterdam naar Malaga. De Spaanse corona-app had ik naar waarheid ingevuld en gedownload. Op het vliegveld van Malaga werd zowel naar deze als naar de Nederlandse coronacheck-app gevraagd. Beide kon ik tonen. De chauffeur van de shuttlebus stond met een namenbord op ons te wachten. Er gingen 4 collegafietsers mee, drie volgden 's avonds. Wij waren dus met 8 man, nou

ja 7 mannen en 1 vrouw, Ria, die zich zou ontpoppen als vloeiend Spaanssprekende. Dat was al met al wel prettig, ook al beheersen veel Spanjaarden ook de Engelse taal. Het hotel was keurig in allerlei opzichten. Het ontbijt eenvoudig en voldoende voedzaam. Naast het hotel was de fietsruimte die via een verbindingsdeur te bereiken was. De huurfietsen zelf haalden wij van de organisatie Sunhill Cycling op in een gebouw tegenover het station gelegen. En het station was ook elke fietsmorgen om 10.00 uur het verzamelpunt. Een ieder kon dan met koffie of thee de dag beginnen. De twee gidsen spraken de tocht door, vertelden de moeilijkheidsgraad en vooral de hoogtepunten. De routes zelf konden van de site gedownload worden. Zo wisten wij meteen het aantal kilometers en hoogtemeters. En vooral die hoogtemeters waren behoorlijk. In totaal hebben we op de vijf fietsdagen 7800 hoogtemeters gefietst. En dat is veel voor een niet-klimmer als ik. Gelukkig kende de organisatie een prima opbouw aan de fietsdagen toe. Het aantal kilometers was 400. Ook keurig verdeeld en een opbouw kennend over de vijf dagen. De zon was bijna elke dag goed aanwezig met uitzondering van de vrijdagmiddag. Op die laatste fietsdag hebben we het laatste uur in de regen gefietst. De temperatuur schommelde tussen de 16 en 20 graden. Alleen op die vrijdag bleef de temperatuur steken op 12 graden. Ronda ligt op de top van een imposante rots en dat oogt spectaculair. Bekendheid heeft Ronda vooral gekregen door de diepe kloof die de plaatselijke rivier in duizenden jaren heeft doen ontstaan. Aan de ene kant van de kloof ligt de oude Moorse medina, die tegenwoordig "La Ciudad" heet en aan de andere kant "El Mercadillo", de drukke commerciële wijk van de stad. Vanaf de 8e eeuw waren de Moren de baas in dit gebied. Dit duurde tot 1485 als de

van de Wetering tweewielers

Harnjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk

KOGA

MERIDA

BATAVUS

Schoonmaakbedrijf **DE WASBEER**

- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl

VERZEKERINGSBURO
VAN DER LINDEN

**Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen**

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

O P T I V E R S U M

Prummel
O P T I E K

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

Bakkerij
Stroop

Irenestraat 54
Wageningen
0317 41 24 85

Ambachtelijk gebakken brood
Ook voor uw biologisch brood

Reconquista (herovering) van de christenen een eind maakte aan de Islamitische cultuur en het katholicisme gevestigd werd door Karel V en diens zoon Philips II (bekend bij ons van de Tachtigjarige Oorlog).

Fietsdag 1 op zondag 20 februari

De eerste fietsdag gaat naar Il Palomillas en Grazalema, 66 km en 1230 hm. Een heerlijk begin onder een strak blauwe lucht. Glooiend en licht heuvel/berg op. Geen vervelende percentages, lekker om erin te komen en om je heen te kunnen kijken. De plaats Grazalema ligt zodanig ten opzichte van het gebergte dat het van heel Spanje de meeste neerslaghoeveelheid heeft. En ik maar denken dat de meeste neerslag van Spanje in het Baskenland valt. Opvallend is ook het groene landschap waar we regelmatig door heen fietsen. Het zijn koolzaadvelden. Straks dus mooi geel om dan daarna over te gaan in de kleur grijs als gevolg van de hitte met een dor landschap als resultaat. Het is nu je moeilijk voor te stellen. Vrijdag a.s. komen we in deze plaats terug na de hoogste en langste beklimming van de week te hebben afgelegd. De rest van deze dagroute is een mooi glooiende weg met twee korte beklimmingen van anderhalve kilometer om dan een lange afdaling over de brede weg van Sevilla naar Ronda te pakken. De laatste zes kilometer is het naar Ronda klimmen met een gemiddelde van ongeveer 4%.

Fietsdag 2 op maandag 21 februari

De tweede fietsroute gaat naar Olvera en Setenil, 80 km en 1460 hm. Beide plaatsen zijn prachtige voorbeelden van de Los Pueblos Blancos. Olvera staat bekend om zijn hoog boven de plaats uit stekende kasteel en kerk en Setenil om zijn grotwoningen. De klim naar Setenil is goed te doen, maar de afdaling vanuit het dorp niet. Niet alleen heel steil, maar ook lagen er putdeksels waarvan de spijlen op de lengterichting staan. Levensgevaarlijk als je er niet schuin of dwars overheen kan sturen. En dat is niet gemakkelijk met de drukte van toeristen links en rechts van de smalle weg. Ik besluit te lopen. De enige keer tijdens de vijf fietstochten. Het vervolg naar Ronda is weer het heuvelachtige terrein dat zo karakteristiek is voor deze streek.

Fietsdag 3 op dinsdag 22 februari

Vandaag gaan we naar Cortez de la Frontera en Algoticin, 78 km en 1770 hm. De omgeving is aanzienlijk rotsachtiger dan in de eerste twee dagen. Was er toen sprake van glooiend terrein met regelmatige beklimmingen. Nu krijgen we

links en rechts van ons fraaie rotspartijen te zien. Voor het eerst pakt een klim uit met een percentage van 15% over 500m. Als ik word ingehaald door Maurice, een Valkenburger met klimbenen, hoor ik hem zeggen, meer tegen zichzelf dan tegen mij: dit moet niet te lang duren. En dat doet mij goed. Hij heeft het ook zwaar. Gedeelde smart is halve smart immers. Waren de hoogste fietstoppen tijdens de eerste twee dagen 700m, nu tikken we ruim de 1000m aan. En wat een prachtig landschap ontluikt zich na elke rotspartij. De hoogteverschillen zorgen voor een fraai uitzicht op menig pueblo blanco, zowel links als rechts van de weg. De laatste 9 kilometers zijn een beloning voor het vele klimwerk. We mogen afdalen. Op een helaas matige weg waar de bovenste asfaltlaag regelmatig door erosie is verdwenen.

Fietsdag 4 op woensdag 23 februari

Vandaag was de rustdag gepland. Maar de verwachting is dat vrijdag een regenachtige dag zou worden. Op ons verzoek wordt het vandaag wel een fietsdag en donderdag de rustdag. Vrijdag is het nog afwachten, maar de gidsen denken dat het gaat meevallen met de regen. In ieder geval is deze dag wel de warmste met een temperatuur van 20 graden. Voordat wij vertrekken heeft Martijn ons bericht dat hij zich niet goed voelt en niet meegaat. Later blijkt hij corona te hebben

opgelopen. Hij zal de rest van de week op zijn kamer in quarantaine moeten. Voor hem is het erg vervelend. Voor ons is het afwachten of iemand anders corona heeft opgelopen. Dat blijkt niet het geval te zijn. Tot zaterdagavond, als wij bericht krijgen van Harm dat hij inmiddels thuis in bed ligt. Een zelftest liet een positieve uitslag zien.

Deze fietsdag gaat naar Juzcar en Pujarra, 90 km en 1800hm. Veel lastige beklimmingen tot 15% komen we tegen. Gelukkig heb ik een Garmin (530) die elke beklimming in een grafiekvorm laat zien. De afstand, het gemiddelde en het actuele stijgingspercentage worden goed en zelfs in verschillende kleuren weergegeven. Ik vind dat heerlijk. Zo kan ik mij in de heuvel 'vastbijten', omdat ik weet wat mij te wachten staat. Wij rijden langs het ooit witte dorp Juzcar, dat inmiddels een blauwe kleur heeft gekregen. Het heet sinds 2011 het Smurfendorp toen een film over de Smurfen in dit dorp is opgenomen. De woningen zijn voor dat doel blauw geschilderd. Het dorp heeft dat zo gelaten in de hoop meer toeristen te trekken. De laatste beklimming van ruim 4 km met percentages van 15% brengt ons naar een hoogte van ruim 1000m. Als Ria en ik als laatsten de top bereiken geven we elkaar een high-five. Het is ons gelukt om rustig in een eigen tempo boven te komen. Na een korte drink- en eetpauze gaan we loeihard naar beneden over de weg van Marbella naar Ronda. Een goede, brede en mooi gelegen weg met twee korte beklimmingen.

Rustdag op donderdag 24 februari

Deze dag benut ik waarvoor deze bedoeld is. Terwijl sommigen in de middag een korte fietstocht ondernemen, ga ik de plaats Ronda verkennen. Het is inderdaad een mooie plaats. De rotsformatie waarop ze is gebouwd steekt als een

kaarsrechte muur af tegen de vallei die daaronder ligt. Kenmerkend is ook de Puente Nuovo, de nieuwe brug uit de 18e eeuw.

's Middags maak ik dankbaar gebruik van het dakterras van het hotel om van de zon te genieten. Om 16.00 uur gaat het een uurtje licht regenen.

Fietsdag 5 op vrijdag 25 februari

We fietsen naar Zahara de la Sierra. Deze fietsdag fietsen we 85 km en 1600 hm. Opnieuw het inmiddels bekende glooiende landschap in een heuvelachtige omgeving. Rechts van ons ligt een groot stuwweg op de weg naar Zahara. Deze volgen we tot aan deze plaats. En dan begint de mooiste klim van de fietsweek. We gaan 12.5 km klimmen naar de Puerto de Las Palomas op een hoogte van ruim 1300m met een gemiddelde van ong. 7% en een max van 10 en 11%. En de hele tijd zien we links van ons het stuwweg dat uiteraard steeds lager komt te liggen. De zon hebben we nog steeds op de kop. Koud wordt het wel. Maar met mijn arm- en beenstukken, windstopper en zelfs overschoenen heb ik er weinig last van.

De afdaling brengt ons in Grazalema waar we voor de tweede keer lunchen. De plaats met de meeste neerslag van Spanje gaat zijn naam eer aandoen. Want na de lunch begint het te druppelen. Tot aan de grote weg blijft het gelukkig bij weinig neerslag. De lastige afdaling zit er op als we de lange en brede weg van Sevilla naar Ronda op fietsen. De regen maakt ons tot verzopen katten. De laatste 6 km is de klim naar Ronda. Het voordeel daarvan is dat het ons warm houdt. Boven gekomen in het centrum is de neerslag gestopt en geven we onze huurfietsen af, koppelen de pedalen los en lopen naar het

Afscheid Gerrie en Bert Wijnen

Gerrie en Bert Wijnen hebben hun lidmaatschap opgezegd. Een reden voor voorzitter en penningmeester om op bezoek te gaan en ze te bedanken voor het vele vrijwilligerswerk wat ze gedaan hebben.

Bert was vanaf 1987 lid en was lid van de activiteitencommissie, barmedewerker, en 3 keer verschillende periodes in de kledingcommissie. Daarnaast vrijwilliger van in het begin de Hel en later bij de JJC en ook routes uitzetten. De laatste jaren was hij minder actief en ging hij vaak alleen fietsen.

Gerrie was lid vanaf 2003 maar was al ruim voor die tijd vrijwilliger bij TCW voor allerlei activiteiten en festiviteiten, en je kon vrijwel altijd een beroep op haar doen. Sinds ze lid is, is ze dat blijven doen. Vele jaren de Kerstversiering gedaan en bij de inschrijving gezeten bij alle toertochten. Op zaterdag sporten haar kleinkinderen ook en daar wil ze graag naar kijken. Het plezier in het fietsen was ook weggefallen, dat is een van de redenen waarom ze stopt.

Wij wensen hen een fijne tijd, samen met kinderen en kleinkinderen.

hotel. Een heerlijke warme douche van zeker tien minuten maakt je weer een totaal ander mens. 's Avonds sluiten we af met een heerlijke tapasmaaltijd.

De volgende dag nemen we om 07.00 uur snel een ontbijt en vertrekken om 07.30 uur met de shuttlebus naar het vliegveld van Malaga. Er is een einde gekomen aan een prachtige

fietsweek waar ik meer kilometers en hoogtemeters heb gefietst dan ik van te voren had verwacht. Het doel om lekker te fietsen en te genieten van hogere temperaturen is bereikt. Mede dankzij een prima groep fietsers die met dezelfde passie bezig waren.

Henk Heinen

Ledenadministratie: mutaties vanaf 1 juni 2022

In de afgelopen maanden is een van onze leden overleden, namelijk Ad van der Donk. Hij was al heel lang lid, vanaf 1980. Bij de overgang naar het nieuwe verenigingsjaar zijn er traditioneel altijd veel opzeggingen. Maar gelukkig hebben we ook weer een aantal nieuwe leden Welkom allen.

Overleden:

Ad van der Donk 27 april 2022
lid sinds 1980

Opzeggingen per 31 augustus

Marc Bastiaansen
Paul Bloem
Gradus van Brakel
Reinoud Brouwer
Wim Brugmans
Nico Dieteren
Niels Dignum
Wil Eijkman
Jorrit Fiselier
Ciska Fiselier

Paula Harkes
Iliana Hidalgo
Rob d'Hooghe
Wim Houwers
Emma Keizer
Annika Kloos
Ton Kol
Rob Loozen
Marco Mensink
Sander Michon
Andries Middendorp
Ton Minnebreuker
Karin Molenveld
Jeroen van Neerbos
Erik Seebus
Jan Sijm
Sanne de Smit
Jan Teunissen
Daniel Valkenburg
Marcel Verzendvoort
Margit Warmink
Bert Wijnen
Gerrie Wijnen
Hans Wijnen
Wil Zittersteijn

Nieuwe leden:

Timo Baanstra
Kees Bregman
Marieke Cuperus
Wouter Greuell
Gerard Joosting
René Klomp
Tom van Noort
Gert Jan Ruijsch
Iris Siegerist
Timo Wagenaar Hummelinck
Joost van Zanten
Dik Zoetekouw

Verhuisd:

Freek Leffelaar
Bas Overdevest

Michèle Gimbrère,
ledenadministratie

REMOND MEURS

Vloeren & meer

Harnjesweg 3 | 6707 ET Wageningen | M.06-20541978
info@remondmeurs.nl | www.remondmeurs.nl

Nove Colli: in het spoor van Pantani

Gisteren was op Canvas een fraaie documentaire van 1,5 uur over Marco Pantani. Helaas kwam ik daar te laat achter en heb ik alleen het laatste halfuur gezien. Daarin nog een aantal fantastische beelden van Pantani in zijn thuisomgeving in Cesenatico en in de koers. Het eerste stuk met beelden van zijn jeugd in Cesenatico, in een tijd dat hij nog mooie krullen had om zijn flaporen te verbergen, heb ik gemist. Jammer, maar het einde van zijn carrière was in deze docu breed uitgemeten en maakte veel indruk. Na een carrière met veel ups en downs, mooie successen met de winst van Giro en Tour in 1998 als hoogtepunten en diverse valpartijen als dieptepunten, volgde in 2001 in Italië vervolging door justitie en raakte Pantani van het padje. Drugsgebruik bracht hem steeds verder in verval tot hij in 2004 in een hotel op 4 km van zijn geliefde Cesenatico dood op een hotelkamer werd gevonden.

Mijn held, die mij in 1996 aan een mooie overwinning in het Tourspel van mijn stamcafé Terminus had geholpen, was niet meer. Wat rest zijn een aantal monumenten waarvan er natuurlijk een in Cesenatico staat en een museum in hetzelfde dorp dat aan hem gewijd is. Dat alleen al is een reden voor mij om ooit naar Cesenatico af te willen reizen; als ik er achter kom dat de grootste en oudste cyclo van Italië daar georganiseerd wordt, ben ik natuurlijk al snel verkocht. In mei 2022 is het zover.

Het is een dwaze onderneming om in 6 dagen op en neer te gaan naar Cesenatico, 1.400 km enkele reis, maar wat was het mooi! Donderdagavond al een stukje gereden naar Worms, op zo'n 400 km van Wageningen, een stadje met een historie waar Luther een rol in

Hét drankje waar je onderweg naar Italië naar smacht: Spritz Aperol.

heeft gespeeld, maar welke? Daarna in een dag via de Gotthardtunnel, Milaan en Bologna door naar Cesenatico. We komen eind van de middag aan en hebben nog even tijd om bij het strand een drankje te doen. Dan hebben we vast een beeld van de omgeving te pakken: over tientallen kilometers strekt het brede strand zich uit, volgebouwd met parasols met direct daarachter 3 rijen hotels dicht aaneengeschaald. Hier wil je nog niet dood gevonden worden...

Het is eind mei en de temperatuur loopt overdag op naar zo'n 30 graden. Dan is het toch wel heerlijk als je daar buiten het seizoen als een van de weinige gasten op het strand mag vertoeven en genieten van, dan nog, vriendelijk personeel. De zaterdag doen we dan ook niet veel meer dan het startnummer ophalen in het enorme fietsersdorp dat ze voor deze tocht hebben ingericht. Verder lekker lunchen, een klein fietstochtje en vooral ook borrelen op de terrasjes aan het strand. Ga er nooit in de zomer naartoe, maar pak je kans als het in het voorseizoen wel lukt!

De Novi Colli wordt dit jaar, na 2 jaar afwezigheid vanwege corona, voor de 51-ste keer georganiseerd en is daarmee de oudste cyclo van Italië. Een must have voor iedere Italiaan, dus normaal gesproken zijn de 12.000 startbewijzen binnen 3 dagen uitverkocht en kun je alleen via omwegen nog een startbewijs bemachtigen. Enigszins vergelijkbaar met onze lustrumtocht die binnen 25 minuten volgeboekt was, alleen sluit de deskundige organisatie van de lustrumtocht alle sluiptwegen om een inschrijving te realiseren af. Ik ben natuurlijk veel te laat, maar kan gelukkig nog wel een combi-inschrijving doen waarbij je een startbewijs krijgt als je ook 3 nachten een hotel ter plaatse boekt. Je moet er wel wat voor over hebben, want het inschrijfgeld voor de cyclo is alleen al € 130,- en daar komt dan nog € 250,- p.p. voor het hotel bij. Maar het dient gezegd dat het dit zeker waard is! We zitten in een prettig familiehotel met goed eten, vriendelijke mensen, mooie kamers en een zwembad zodat je niet het hele eind van 200 m naar de zee hoeft te lopen.

En dan de cyclo. Met 12.000 deelnemers reken ik niet op een cyclo waarin je lekker je eigen tempo kunt rijden, bij groepjes kan aansluiten en het gevoel van de koers krijgt. Maar daar heb ik me gelukkig flink in vergist. De organisatie is perfect geregeld, van het begin tot het eind. Bij het

Een eresaluut door de Italiaanse luchtmacht bij de start.

ophalen van het startnummer en de pacco gara verloopt alles erg soepel en dat krijgt de volgende dag bij de start een goed vervolg. De 12.000 deelnemers zijn verdeeld over 8 startvakken en iedere 4 minuten wordt een startvak 'losgelaten'. Ik sta in het 4e startvak dus moet 12 minuten geduld hebben. Geen probleem want er is genoeg te beleven met als hoogtepunt een stel straaljagers dat vlak voor de start overvliegt en de Italiaanse driekleur achter zich laat. Zoiets heb ik bij de JJC nog nooit gezien.

Als ons startvak aan de beurt is, gaat het als vanouds los. Volle bak om een beetje voorin de groep van 1.500 dollen te komen. Dat lukt me aardig en vanaf dat moment ben ik al redelijk uit de drukte. Na zo'n 15 km hebben we de achterkant van het vorige startvak te pakken, maar ook dat ligt dan al zo ver uit elkaar dat passeren geen probleem is. Een mooie formule om met zo'n groot deelnemersveld iedereen toch de ruimte te geven om lekker te fietsen. Dan blijkt ook nog eens dat de gehele route van 205 km voor ons autovrij is! Ik kan dan ook de hele tocht van 205 km (en 3.800 hoogtemeters) volle bak doortrappen. En dat gaat zo'n 120 km super; maar dan begint het wat te haperen en moet ik toch even stoppen om de bidon bij te vullen. De temperatuur is opgelopen naar bijna 30 graden en dan is één bidon niet genoeg volgens de deskundigen.

Nove Colli blijkt negen klimmen te betekenen. In het achterland van Cesenatico zijn die best pittig: gemiddeld zo'n 6 km van 9% met uitschieters naar

18%. En dan gaat het op een gegeven moment toch pijn doen. In het begin heb ik nog veel oog voor het mooie landschap met glooiende groene heuvels, wijngaarden en mooie stadjes zoals San Leo en San Marino waar we omheen rijden. Dat wordt gaandeweg minder en wat ben ik blij als ik na 190 km in de verte de skyline van Cesenatico weer zie! Uiteindelijk zit ik 7 uur en 13 minuten op de fiets en dat doe ook ik niet elke dag.

Een mooie 341e plaats in het eindklassement, ver achter de winnaar Luca Chiesa die er slechts 5 uur en 56 minuten voor nodig heeft gehad. Maar of die ook zo genoten heeft van het fraaie landschap en de zomerse temperaturen, valt te betwijfelen. Laat staan dat die dat hemelse gevoel van het eerste biertje na zo'n inspanning heeft mogen ervaren.

Maar dan? Was ik ook niet naar Cesenatico gegaan om iets van Marco Pantani op te pikken? Schande! we zijn vertrokken zonder dat ik het monument in Cesenatico gezien heb, het museum bezocht heb of de favoriete klim van Pantani, de Monte Carpegna, beklommen heb. De lokroep van de TCW-vierdaagse in Aalst was te groot! Woensdagavond werden we daar alweer verwacht voor een diner met Ciska en Gerard en dat zijn van die verplichtingen waar je niet omheen kan. Ach, en dan na 4 dagen stuiteren over kasseien en terrassen ben ik de mooie ervaringen aan de Adriatische kust al weer vergeten en lijkt dat ver weg (wat het ook is). Toch mooi dat ik dan bij toeval op Canvas stuit op de documentaire over Marco Pantani. Om meerdere redenen boeit die en roept die mooie herinneringen op. Olifantje, bedankt!

Menno Bartlema

Tevreden met een verdienstelijke 341e plaats in het eindklassement.

Grensoverschrijdende vader-en-zoontocht door de buurlanden

Van 3 tot en met 10 september 2022 fietsten wij, Evert (71) en zoon Rudolf (36) Kloosterboer bijna 950 km, met ca. 4.500 hoogtemeters. Van Wageningen naar Wageningen, maar wel met een omweg: via Midden- en Zuid-Limburg en Noord-Luxemburg naar de Eifel en langs de Moezel en de Rijn terug naar AF. Dit is het eerste deel van ons reisverslag.

Het voorwerk

Na de twaalfdaagse fietstocht langs de buitenrand van Nederland (2019) en de zevendaagse Long Term NL Challenge-finale in Noord-Nederland, met Schiermonnikoog als laatste 'aangetikte' gemeente (2021), werd het tijd voor een nieuwe fietsuitdaging, voor vader- en zoon Kloosterboer. Wat zouden we gaan doen samen, deze nazomer? Zoon komt met het idee om te fietsen langs de Maas, van de Noord-Franse bron tot aan de monding bij Hoek van Holland. Een spectaculaire tocht van meer dan 1.000 km. Helaas gaat dit plan al snel van tafel, omdat het te ingewikkeld is de fietsen plus aanhanger met openbaar vervoer in Langres (Fr) te krijgen. Daarnaast zijn we rijkelijk laat met de voorbereiding gestart. Dus dit plan gaat in de ijskast en vlug gaan we op zoek naar een alternatief.

De 120 km lange Vennbahn trekt al snel onze belangstelling. Dit is het tracé van een voormalige goederenlijn dat loopt door de Eifel en Oost-België, eindigend in Noord-Luxemburg. Van daaruit zullen we via langs verschillende rivieren weer terugfietsen naar Wageningen.

Vader en zoon klaar voor vertrek.

Op een mooie zomerochtend wordt de route helemaal uitgezet: acht etappes van 100-130 km en zeven geboekte overnachtingen bij mensen thuis, via Vrienden op de Fiets en in eenvoudige hotels of pensions.

Daarnaast worden de fietsen rijklaar gemaakt. Nieuwe cassette 11-34, ketting, buitenband en remblokken op de Van Nicholas Chinook van vader. Zoon heeft net een fonkelnieuwe Canyon Grail met schijfremmen. Daardoor past de (van vrienden) geleende Bob Yak helaas niet op zijn achteras. Vader zal dus steeds de kar moeten trekken. Maar gelukkig draagt zoon via bikepacking bijna al zijn eigen bagage mee.

Op pad!

Dag 1: Wageningen – Roermond - 120 km, veel zon, Oostenwind, 28°C

Op zaterdag 3 september is het zover: de eerste etappe, met prachtig warm nazomerweer. Zuidwaarts, via Lexkesveer, Tacitusbrug en Wijchen. Omdat de Maasbrug bij Grave afgesloten blijft voor fietsers, rijden we over de verkeersbrug bij Cuijk en via Beers naar Mill, terug naar de route. Onderweg veel verdorde maisvelden en gele wegbermen. Na de Peel de Maasvallei in en aan het eind van de dag komen we aan in het feestende centrum van Roermond. Daar fietsen we naar een rustige villawijk in het oosten. Logies bij een ouder echtpaar. Gastvrouw heeft de regie stevig in handen en let op alle regels van Vrienden op de Fiets. Maar ze heeft ook smeuge Limburgse verhalen in de aanbieding. We eten voedszaam bij een Limburgse Griek in de buurt en gaan vervolgens 'Sjlaope'!

Dag 2: Roermond – Monschau - 108 km, wolken en zon, Zuidoostenwind, 26°C

Na een aardige nachtrust en een goed zondagsontbijt, stappen we op en fietsen door het glooiende Zuid-Limburgse landschap en een stukje Duitsland naar Kerkrade/Herzogenrat. Zoon rijdt lek op het eerste het beste stukje gravel bij het Wormriviertje. Tja, weliswaar een Grail mee, maar met de gravelwielen waren voor vertrek vervangen door racewielen.

Vervolgens de eerste heuvelop-test, op het kleine tandwiel. Valt niet tegen. Dwars door druk Aken en daar de Vennbahn op. Mooi aangelegd en goed

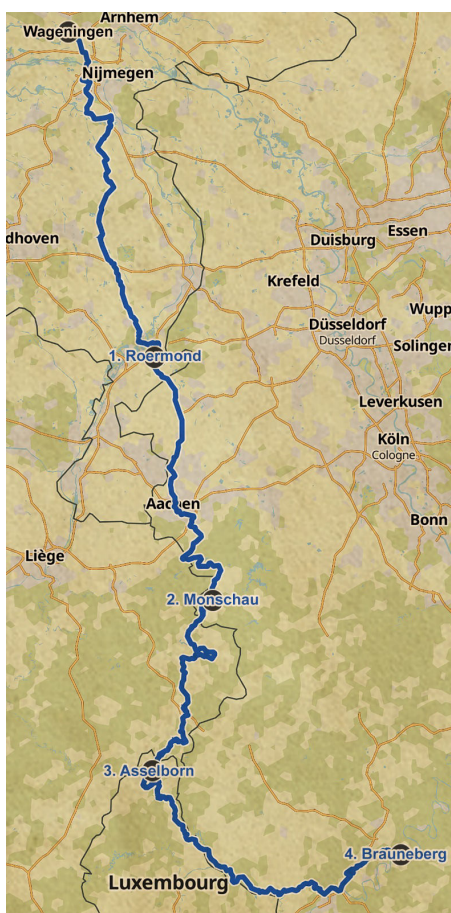
Op de Vennbahn.

bewegwijzerd met borden die elke kilometer de afgelegde afstand laten zien. Lang fietsen we met vals plat omhoog, door uitgestrekte bossen en over hoge boogviaducten. Voormalige stations zijn omgetoverd tot aangename pleisterplaatsen. Vlak voor de tweede slaapgelegenheid in Monschau krijgt zoon zijn tweede (nu langzame) lek. Bijpompen lukt. Route voert ineens steil omlaag, het diepe Roerdal in over voornamelijk kasseien, dus af en toe lopen. Ons pension ligt in het toeristische centrum met zijn vele kerkjes en fraaie vakwerkhuisen. We draaien een was, eten pasta dichtbij ons verblijf, verwisselen de voorbinnenband en duiken het opklapbed in dat je eerst uit een nepkastenwand moet trekken.

Dag 3: Monschau – Asselborn - 102 km, wolken en zon, Zuidoostenwind, 26°C
Maandag, een nieuwe dag met opnieuw goed fietsweer. Prima, gezond en uitgebreid ontbijt. Na het bekappen, fietsen we terug omhoog naar de Vennbahn. Even flink klimmen, maar vervolgens een glooiend parcours met glad asfalt en mooie panorama's. Toch verlaten we een paar keer de voormalige spoorlijn, om nog wat Belgische gemeenten mee te pakken (Long Term Belgian Challenge). Dit betekent dan ook gelijk stevig afzien op korte steile stukken. Of we raken verzeild op een abominabel, brokkelig stuk asfalt-pad, in een verlaten bos. Daardoor de derde lekke band bij zoon. Hoe kan dit? Zijn laatste reservebinnenband gaat erop. Dan snel door naar Troisvierges (Luxemburg), waar het Vennbahnpad eindigt. Na wat spectaculaire afdalingen over uitstekende asfaltwegen bereiken we in de vroege avond ons nachtverblijf in het boerendorp Asselborn. Fietsen en kar worden gestald in de hoofdvestiging van

het fraaie watermolen-hotel, beneden in een stroomdal, waar we smakelijk dineren. Met een oude shuttle bestelwagen worden we vervolgens weer boven afgezet bij onze slaapplek in het stille dorp.

Dag 4: Asselborn – Brauneberg - 138 km, felle zon, wolken, Oostenwind, 27°C
Na een frisse nacht ontwaken we met de Podcast 'Weer een dag' van Van Roosmalen en Groenteman, starend naar mist die optrekt uit de valleien rondom. En we maken ons klaar voor wat de zwaarste rit van onze reis gaat worden: ongeveer 140 km met bijna 1.500 hoogtemeters. Deze lange etappe is nodig om bij de Moezel te komen, ergens tussen Trier en Koblenz. En ook zal het erg warm worden vandaag. Eerst lekker en uitgebreid ontbijten in het hotel in de vallei, daarna spullen inpakken en de baan op. Naar Clervaux en via haarspeldbochten flink omhoog naar het Luxemburgse, glooiende plateau met zijn kale akkers, dorpjes en plukken bos. Ondertussen bezoeken we een vooraf gespotte fietsenmaker bij een winkelcentrum. Zoon koopt een paar reservebinnenbanden en er worden enkele storende schakelongschakels uit de seniorenfiets (kleine voorblad) gehaald.

Na wat klim- en daalwerk op het plateau zoeven we ineens lang en flink omlaag over stille landwegen met prima asfalt, het diepe dal in. Goed uitkijken in plotselinge stukken donker bos. Beneden aangeland volgen we de hoofdweg langs de riviertjes Our en Sûr, naar Echternach, over zowel Duits- als Luxemburgs grondgebied. We drinken fris op de grote camping bij Rosport en vullen onze bidons. Het is drukkend heet geworden en het echte zware werk moet nog komen: de Eifel op en over. Meteen gaat de weg steil omhoog, kilometerslang. Eenmaal boven krijgen we er nog een aantal kuitbijters bij. Daarna voert de route over een landweg met los grind en jawel, leuke band nummer vier bij zoon is een feit. Snel de eerder aangeschafte binnenband erop en terug naar fatsoenlijk asfalt. De afdaling naar het Moezeldal is prachtig. En zo ook het afwisselende fietspad langs de rivier. Het is al later in de middag als we stuiten op grote wegwerkzaamheden bij een groot industriegebied. Geen omleidingsroute te zien en ook de Wahoo-fietscomputers tonen weinig details. Na wat

puzzelen rijden we op goed gevoel wijd om alle graafplekken heen en pakken we de route weer op. Zo blijft het nog zeker 30 km tot aan onze overnachtingsplek.

De omslag naar onstabiel weer is voelbaar. Dreigende donderluchten, waar af en toe druppels uit vallen. Via uitgestrekte druivenhellingen bereiken we in het schemerdonker de dorpsheerberg in Brauneberg aan de Moezel. Fietsen plus kar gaan in een garage. Vervolgens douchen en dan aan tafel in het restaurant. Maar, de keuken is al gesloten. Gelukkig wil de eigenaar speciaal voor ons nog een Strammer Max bereiden. Das schmeckt gut!

Na het eten wassen we onze wielerkleren met de hand en hangen ze uit in de kamer. Of alles de volgende ochtend droog is? We zien wel. In elk geval zoeken we snel het bed op. De eerste helft van onze tocht zit er op. De rest van ons wielervontuur is te lezen in de volgende Derajeur.

Evert Kloosterboer

Gelderse grenzen op de langste dag

Zoals elk jaar, was er ook dit jaar weer een langste dag. René Steegh verzorgde een complete route langs de grenzen van Gelderland. In eerste instantie had deze tocht in het eerste weekend van juli moeten plaatsvinden. Maar om de voorpret wat te verlengen zijn we het eerste weekend van augustus dan toch echt gegaan. Met een groep van zes, bestaande uit René, Pieterneel, Jan-Eise, Michael, Ruurd en Edwin die voor de verandering wel eens mee kon fietsen.

Zaterdagochtend 5:00 uur stonden we bij het clubhuis. Het was donker en met zes graden ook enigszins fris te noemen. Gelukkig had Jan-Eise, gezien zijn kledingkeuze, hier geen last van. Om warm te blijven heeft hij dan ook het nodige kopwerk verricht. Vanaf een uurtje zeven begon het kwik op de dubbele cijfers te komen. De eerste culinaire stop was bij het strand van Horst. Deze hoog aangeschreven horecagelegenheid

had warme croissants, wafels en koffie/thee. Daarnaast had Ruurd ook nog een zak stroopwafels mee voor bij de koffie. Voldaan verlieten wij de Mac Donalds.

De route vervolgde zich naar Hattem. Daar werden we bij horecagelegenheid "De Jongens" verrast met een vrouwelijke serveerster. We hadden er inmiddels al zo'n 130km opzitten dus een taartje ging er wel in. De pauzes waren allemaal zorgvuldig uitgekozen zodat we ook onze bidons konden bijvullen. Goed blijven drinken is uiteraard belangrijk. Deze zonovergoten dag werd het uiteindelijk 18 graden.

Na weer een kleine twee uur in het zadel, deden we een drankje in Deventer. De kilometers daarna begon de vraag van de dag. Wat gaan we eten vanavond? Als kind zijnde vroeg ik dat bij het ontbijt dus voor mij persoonlijk was in de middag al een hele overwinning. Na wat twijfel tussen pizza of chinees, zijn we uiteindelijk beland bij een snackbar. De vermoeidheid was bij sommigen na een kilometer of 300 toch wel merkbaar. We namen dan ook alle tijd om even wat te eten en

Dag 1 Gelderse grenzen

12:04 → 340 km ↻ 28,2 km/h ↗ 60 m ↘ 80 m

Dag 2 Gelderse grenzen

09:53 → 262 km ↻ 26,5 km/h ↗ 260 m ↘ 310 m

drinken. Het diner werd er door Pieter en Ruurd culinair afgesloten met een softijsje met spikkeltjes.

Met een volle maag gingen we verder naar 's Heerenberg, waar de zoon van René woont. Deze laatste loodjes waren het zwaarst en de groep viel zo nu en dan ook een beetje in tweeën. Toch werd er regelmatig op elkaar gewacht zodat de groep wederom in tweeën gereden kon worden. In 's Heerenberg kwamen we gezamenlijk aan op onze eindbestemming voor deze dag. Ruurd zag zijn kans schoon om nog een extra stukje door de wijk te rijden om zodoende de dag kilometerstand netjes af te ronden op 340km.

Eenmaal ter plaatse werden de fietsen opgeruimd en kwamen de halve liters op tafel. Samen met wat snacks was het herstel voor de volgende dag in werking gesteld. Na wat drankjes vertrokken we met de auto naar een nabijgelegen hotel bij onze oosterburen. Na een douchebeurt kropen we onder de lakens voor wat welverdiende slaap. Met de wekker op 5:50 uur konden we toch een uurtje of zes slapen. Eenmaal uit bed deden we onze verse set fietskleding aan en gingen we met de auto weer naar de zoon van Rene. De ontbijttafel was rijkelijk gedekt. Met versgekookte eieren, jus d'orange en kaas in de maag kon fietsdag twee beginnen.

De benen waren niet meer zo fris als de dag ervoor en zelf werd ik soms gekontfronteerd met mijn zitvlak. Door de vermoeidheid stopten we wat regelmatig dan de dag ervoor. Daarnaast lag ook het tempo een stuk lager. Gelukkig moesten we deze dag maar zo'n 250km. Langs de Duitse grens kronkelend gingen we richting het Rijk van Nijmegen om aldaar lekker rechttoe rechtaan over de dijk te rijden. Ook deze dag stopten we bij diverse horecagegelegenheden om wat te drinken/eten en onze bidons bij te vullen. De lunch was op de dijk bij Moeke Mooren na zo'n 110km.

Tot dusver hadden we nog geen pech gehad, maar met zo'n 3500 groepskilometers kan je toch

eens iets verwachten. En jawel, Ruurd had lek. Een grote snee in de achterband werd gepatched en de weg kon weer vervolgd worden. Na zo'n twee uur fietsen was het helaas weer raak. Terwijl de helft doorreed bleven de overigen bij de pechvogel om zich vervolgens even lekker uit te leven op de dijk. Kop-over-kop haalden ze de anderen in een kilometer of tien weer bij. Deze dag werd uiteindelijk 21 graden en was daarmee ook een stuk dorstiger. Hiervoor stopten we o.a. in het oude centrum van Woudrichem. Moe en voldaan waren we rond een uur of acht thuis. Na zo'n mooie tocht verheug ik mij nu al op de langste dag van 2023.

Ruurd Faas

teamknuw 10 minuten

STRAVA-KLASSEMENTEN WEEK 31

CATEGORIE:
KILOMETERVRETERS

1

Ruurd
LANGSTE RIT: 340 KM
@ruurdfaas

2

Jee-Pee
LANGSTE RIT: 321 KM

3

Raphaël
LANGSTE RIT: 311 KM
@santiago4semmy

De laatste Jan Janssen Classic van TCW

Op zaterdag 25 juni werd de laatste JJC gereden die werd georganiseerd door TCW. Een prachtige dag voor de 2000 fietsers die van start gingen. De dag was dankzij de ruim 150 vrijwilligers weer tot in de puntjes verzorgd.

Op zaterdag 25 juni werd de laatste JJC gereden die werd georganiseerd door TCW. Een prachtige dag voor de 2000 fietsers die van start gingen. De dag was dankzij de ruim 150 vrijwilligers weer tot in de puntjes verzorgd.

Het was gezellig op het terras met muziek van de DJ. De hamburgers vlogen weg, die liefdevol door het drietal dames uit de E-groep gebakken werden. Aan de buitenbar werd zoals van ouds door 3 generaties dames met hulp van nog een aantal leden hard gewerkt om de dorstige kelen van de nodige drank te voorzien.

Gelukkig kon Jan Janssen ook aanwezig zijn met een groep van 15 vrienden om voor de laatste keer vanuit de Bongerd te vertrekken voor een mooi rondje. Daarna reikte hij de cheque uit aan gehandicaptensport en bedankte alle vrijwilligers die in al die jaren voor prachtige fietsdagen hadden gezorgd. De dag werd afgesloten met een heerlijk buffet voor de 70 vrijwilligers die zich hadden opgegeven.

We kijken als TCW met heel veel trots terug op wat we als kleine club ieder jaar weer gerealiseerd hebben. Natuurlijk kon dat niet zonder alle medewerking van de vele leden die er heel veel tijd in hebben geïnvesteerd. Het is daarom dat iedereen trots op zichzelf kan zijn eraan te hebben gewerkt dit tot stand te brengen. Een beetje weemoed, dat wel, maar de vele herinneringen maken p dat we tot in de lengte van jaren hierover kunnen blijven napraten.

Tot slot een kleine anekdote. Twee jongedames vroegen mij om een stempel in hun routeboekje. Omdat er geen stempel was, vroeg ik aan Jan Janssen of hij een handtekening in hun boekje wilde zetten. Dat wilde hij natuurlijk graag doen; de dames waren erg blij en mochten ook nog met hun held op de foto!

Cisca Noy

De Dolomieten

Nadat we in 2021 een top fietsweek hebben gehad voor de verjaardag van Herman Winkels in de Pyreneeën, kwam al snel het plan om hier een terugkerend evenement van te maken. Ideeën zijn leuk maar moeten wel in daden worden omgezet. Gelukkig kwam het zo ver en werden voor 2022 de Dolomieten uitgekozen.

De standplaats werd bepaald, hotel geboekt en dan kan de voorpret van het routes maken beginnen.

Dan is het eindelijk zondag 3 juli en vertrekken 7 TCW'ers (Herman, Mara, Geert, Esther, Frank, Rein en ikzelf) naar Italië met een tussenstop in Oostenrijk. Maandagmiddag na een voorspoedige reis aangekomen in een regenachtig Corvara. Inchecken, alles uitpakken, fietsen in de stalling en nog maar eens naar de buienradar kijken. Goed nieuws, vanaf 3 uur zon!

Omkleden, fiets pakken en op pad voor de Sella Ronda. De beentjes kunnen na twee dagen in de auto meteen aan de gang, want in het dorp start meteen de Passo Campolongo. We zijn net onderweg en nu al ben ik verliefd op dit landschap, wat is het hier mooi (maar dat weten waarschijnlijk al heel veel TCW'ers). Sella Ronda is een prachtige lus met verder nog de Passo Pordoi, Passo Sella en de Passo Gardena.

Voor de dinsdag een rondje van internet getrokken met de naam Bella Dolomiti. Dit was een rit over de Passo Campolongo, Passo Falzarego en nog een gemeen opwippertje naar de Passo Valparola. Na deze rit natuurlijk weer de stad in voor een heerlijke Italiaanse maaltijd.

Voor de woensdag een rit naar de Passo Giau met op de terugweg de Passo Falzarego vanaf de andere kant. Vandaag heeft Frank er voor gekozen om de fiets om te bouwen tot gravelbike en is de Sella Ronda MTB route gaan rijden. Toen hij bij het hotel aankwam wist hij voor eens en

altijd waarom iedereen daar met een volgeveerde e-bike rondrijdt. Wat betreft mooie vergezichten is de zware beklimming van de Giau alle moeite meer dan waard.

Voor de donderdag heeft Frank via obscure routeplanners een rit gemaakt over super achteraf wegen naar de Passo Furcia.

Op papier niet zwaar met een gemiddeld stijgingspercentage van 7,5%. Maar er zat een heel stuk in van 1% en dat werd op andere stukken dus gecompenseerd met flink zwaar klimmen. Geen mooie vergezichten op de top maar wel een mooie rit. De Passo Furcia met z'n vijven gedaan omdat Esther en Geert vandaag de MTB versie van de Sella Ronda gaan fietsen. Zij dus wel op een fully e-bike.

Voor de vrijdag staat de Sella Ronda weer op het programma maar dan tegen de klok in. Eigenlijk dezelfde rit als maandag maar toch zo anders.

Alles zat mee deze week, het gezelschap, het weer, bijna geen pech en vooral de prachtige omgeving rond Corvara in de Dolomieten.

De nieuwe plannen voor 2023 worden al stiekem weer gemaakt, ik ben er weer bij!

Ben je er nog nooit geweest, ga er een keer heen voor een korte fietsvakantie, echt een aanrader.

Ronald Brussen

De Internationale Maasfietsroute of "La Meuse à vélo"

In de coronajaren 2020 en 2021 hebben we onze fietsavonturen beperkt tot Nederland. In 2020 vanuit 4 standplaatsen in resp. Zeeland, Noord-Holland, Drenthe en Twente. In 2021 hebben we de oude versie van het Fietserpad (het fietseralternatief voor het Pieterpad) gefietst van Maastricht eerst zuidelijk naar de Withuis bij Eijsden (grens met België) en toen door naar Pieterburen in Groningen. Daar zijn we nog doorgegaan naar Schiermonnikoog en vervolgens in 4 dagen terug naar huis. Het is een prachtige tocht en het leek wel of heel Nederland uit alleen maar natuurgebieden bestaat. Bij thuiskomst bleek er alweer een nieuwe versie van de route te zijn, geheel via knooppunten. Dat is mooi want dan kunnen we die route ook nog een keer fietsen. Verder heeft de ANWB ook nog een rondritversie van deze tocht, zie www.oppad.nl/fietserpad.

Maar dit jaar wilden we toch weer eens een keer verder gaan en de keuze viel op de Internationale Maasfietsroute. Deze route stond al lang op onze bucket list en het boekje (van Paul Benjaminse, ISBN 978-90-77899-24-3) was al in huis. Dus op naar Langres in Frankrijk waar de bron van de Maas is.

De heenreis

Dat was echter makkelijker gezegd dan gedaan. In eerste instantie dachten wij de trein te nemen, maar met de fiets in de trein bleek (in Frankrijk) een uitdaging. Zelf de treinreiswinkel, die ons in het verleden geholpen heeft aan treinkaartjes met fiets naar Genève en Grado (bij Venetië) kon ons hiermee niet helpen. Ook is er geen vliegveld in de buurt om Langres per vliegtuig te benaderen. Het eerste alternatief was om dan maar met de trein naar Koblenz te gaan en via de Moezel naar Langres te fietsen. Of via Luxemburg en Metz, het alternatief dat in het boekje van Benjaminse wordt aanbevolen. Maar dat maakte de tocht te lang voor ons. Een volgend alternatief was dat mijn broer ons met de auto zou wegbrengen. Zoiets zou niet nodig moeten zijn, gezien alle aandacht die er in de media is om voor korte reizen binnen Europa liever de trein te pakken.

Kort voor vertrek ontdekten we dat Cycletoours een fietsbus naar Langres aanbood, zie cycletoours.nl/

De bron van de Maas

fietsbussen/frankrijk, met opstapplaatsen in Amsterdam, Utrecht en Breda. Dus wij dit geboekt en op een gemakkelijke manier zijn we met een groep van ruim 20 fietsers naar Langres gebracht. De fietsen waren veilig opgeborgen in een aanhanger achter de bus. Inge zag het slapen 's nachts in een stoel in de bus wat minder zitten, maar ook dat viel mee. En ikzelf heb een complete pauze onderweg gemist omdat ik er lekker doorheen geslapen heb.

Slapen en eten

In Langres hadden we nog een hotelletje geboekt voor de eerste overnachting en pas de dag na aankomst zijn we aan onze terugreis begonnen. Overnachtingen boekten we telkens één of twee dagen vooruit en dat ging telkens goed, van een simpel motelletje tot een luxe appartement met jacuzzi. Alleen in het Hemelvaartweekend, alweer terug in Nederland, hadden we een probleem: alles vol. De locatie die nog het dichtst bij de gewenste plaats (Roermond) kwam lag alweer voorbij de volgende overnachtingsplaats bij mijn broer in Venray. De oplossing: De fiets in Roermond in de fietsenstalling bij het station plaatsen en met de trein naar mijn broer waar we nu 2 nachten hebben gelegeerd.

De restaurants om 's avonds een fietsers-vriendelijke maaltijd te nuttigen waren een groter

Routebordjes in Frankrijk

In België langs de Ardennen

probleem. Ook in die (dun bevolkte) regio in Frankrijk hebben ze duidelijk te maken met of een kok die net die dag vader was geworden. Een keer hebben we ons kunnen behelpen met een fast food restaurant, een andere keer hebben we ons noodrantsoen (bananen en mueslirepen) moeten aanspreken. Een blik ravioli is ook een traditioneel noodrantsoen en bij eerdere vakanties hebben we die wel eens koud gegeten of alleen wat opgewarmd door het blik een uur in de zon te leggen. Dit keer hadden we geluk en konden we de ravioli zelfs warm eten.

De tocht

Na een dagje Langres zijn we vertrokken, eerst naar het officiële begin van de tocht, de bron van de Maas. Die is tegenwoordig goed gemarkeerd met ook een mooie picknickplaats, zie de foto. De tocht daarna ging door het glooiende Franse landschap met slechts een enkele korte maar steile klim. Op enkele delen was er een fietspad langs de Maas maar vaak fietsten we ver van de rivier op de lokale wegen. Ook ging de route vaak langs oude spoorwegen die, gezien de begroeiing erop, niet meer in gebruik waren. We vermoeden dat over een aantal jaren die spoorlijnen vervangen zijn door fietspaden (voie vertes) die deze tocht nog aantrekkelijker maken. De route is goed aangegeven met bordjes voor zowel de richting Zuid-Noord als andersom (zie ook de foto). De bordjes zijn in elk land weer anders. Verder was ik wel blij met de GPS track van de route en een kaart met hoogtelijnen. Op één punt zijn we bewust van de route afgeweken omdat we zagen dat op de route een flinke klim lag en we er gemakkelijk via een andere (wat drukker) weg omheen konden.

Kunstwerken langs de route

De Maas was in het begin niet meer dan een beekje maar bij elke brug zag je date beekje breder worden en na een paar dagen zagen we ook de eerste schepen en zagen we sluizen die het hoogteverschil van het plateau van Langres naar beneden bevaarbaar moesten houden. Op de route kwamen we ook door bekende plaatsen zoals Verdun, Vaucouleurs en Domrémy-la-Pucelle, de geboorteplaats van Jeanne d'Arc. In Verdun hebben we nog een rustdag genomen met grootse plannen om langs de slagvelden uit de eerste wereldoorlog te fietsen, maar uiteindelijk hebben we daar toch maar een echte rustdag van gemaakt en alleen een museum en wat terrasjes bezocht.

In België schampt de Maas de Ardennen. Op veel plaatsen fietsten we door een smalle vallei of langs prachtige hoge rotswanden (zie de foto). Maar er waren ook minder mooie industriële delen. Bij aankomst in Nederland, meteen na de laatste grensovergang, kregen we nog de steilste klim van de tocht te verwerken. Daar gaat de route namelijk over de Pieterberg, mooi, maar wel een onverwachte uitdaging. Op de route in Limburg werden we nog verrast door 10 kunstwerken die langs de route staan. Zie de foto of google op "kunst langs de maasfietsroute". Bij Cuijk hebben we de Maasfietsroute verlaten en zijn we via de St. Jansberg, de Mokerheide, Nijmegen en de Betuwe naar huis gefietst.

In totaal hebben we 14 dagen (923 km) gefietst waarvan 8 dagen in Frankrijk, 3 in België en 3 in Nederland.

Germania Klimtocht nieuwe stijl

We mochten dit jaar weer aan de bak! Na in maart een nieuwe route voor de Veluvia gemaakt te hebben was nu de Germania aan een nieuwe routeversie toe. Tja, de naam Germania moest gehandhaafd blijven dus de richting lag al vast. Daarbij was er de wens dat er ook geklommen werd. Ik denk dat de route aan beide voorwaarden voldeed.

We mochten dit jaar weer aan de bak! Na in maart een nieuwe route voor de Veluvia gemaakt te hebben was nu de Germania aan een nieuwe routeversie toe. Tja, de naam Germania moest gehandhaafd blijven dus de richting lag al vast. Daarbij was er de wens dat er ook geklommen werd. Ik denk dat de route aan beide voorwaarden voldeed.

De start was zoals gebruikelijk bij het clubhuis en dan op weg richting Germanië. De eerste hoogte meters waren bij de Westberg, (500 meter lang, stijgingspercentage 3,2%) even warm draaien. Daarna de Boersberg (200 meter, stijgingspercentage 9,8%), kort maar pittig en dan de brug op over de Rijn (waar is het water?). De Betuwe is echt zo'n tussenetappe. Even bijkomen van de eerste klimmetjes, kijken of het fruit aan de bomen al wat wordt, lekker peddelen en zien hoeveel nieuwbouw rond Oosterhout erbij komt. Dan vanaf de Waalbrug genieten van het uitzicht op de Waal en Nijmegen. Het centrum van Nijmegen wordt net even aangetikt. Het is zaterdag dus voor velen betekent dat, boodschappen doen. Als fietser rij je er voorbij en ik denk dan, blij dat ik er niet tussen zit. We verlaten snel Nijmegen en rijden dan richting Ubbergen. Opeens rechtsaf en dan verrassing! Ha, een on-Nederlandse weg, een vrij smalle, korte, beschutte, verscholen gelegen weg gaat bijna steil omhoog (althans voor mijn gevoel). Deze weg is 400 meter, met een gemiddeld stijgingspercentage van 10,7 %. Toch bovengekomen. Zwaarder dan dit kan het in deze omgeving toch niet worden lijkt me. Nu gaat de route even vlak en loopt dan naar beneden en begin je aan de Holleweg (575 meter met gemiddeld stijgingspercentage van 9%). Gelukkig ben ik nu opgewarmd en dat scheelt. Je blijft een beetje op en neer rijden, met ondermeer de beklimming van de Oude Holleweg in Beek-Ubbbergen, 860 meter met gemiddelde stijging van 7,7% en een stukje van 14%! Deze wordt algemeen gezien als de pittigste beklimming in Nederland (buiten Zuid-Limburg)!

Nu wordt er even vlak en daarna sneller gefietst over de Kleefse Baan, heerlijk dalend op weg naar de Wylerbaan. Na de Wylerbaan gaan de deelnemers aan de 100 km weer langzaam

stijgend over de Derde Baan en de Zeven Heuvelenweg, bekend van... en... naar Heilig Landstichting. De 158 km rijders verlaten Nederland om een bezoekje te brengen aan Kleve en het Reichswald én waarschijnlijk voor Kaffee mit Kuchen bij een bakker of dorpscafé. Terug in Nederland nog wat boslucht opsnuiven in de buurt van Plasmolen/Mook en het Rijk van Nijmegen en weer aansluiten bij de gezamenlijke route.

Tijd voor een verzorgingspost. Aan het begin van de Biesseltsebaan staat er een post met wel 4 TCW'ers, die alle fietsers (degenen die ons niet oversloegen:) voorzien van een drankje (water of sportdrank, helaas géén koffie), koek, banaan en uiteraard een bemoedigend praatje, dit tegen inlevering van informatie hoe ze de route vonden.

Na de post verder richting Malden en dan via het Heumensche Bos, het Hatertse Vennengebied langzamerhand het beboste gebied verlaten en zo snel mogelijk voorbij Bijsterhuizen zien te komen. Na dit nijverheidsterrein gelukkig weer meer buitengebied, wel plat en dus wind tegen! De laatste 20 km kunnen veel TCW'ers misschien wel blindelings rijden maar Hemmen blijft altijd mooi om te zien en een overtocht met de pont is wellicht bij deze extreem lage waterstand ook bijzonder. Dan een paar keer hard trappen en ieder is terug op het clubhuis.

De toercommissie kijkt tevreden terug op deze editie van de Germania Klimtocht en wil alle vrijwilligers die geholpen hebben bedanken. Deze vrijwilligers zijn: Michaël van Lent, Nico Tan, Arie Bons, Michèle Gimbrere, Gretha Jansen, Jan van Heugten, Rene Steegh, Inge Jacobs, Toon van Loon, Sandra van Zanten, Ineke Aalderink, Herman Winkels, Jan van de Brink, Marco Lavooy, Tom Schut, Jolanda de Zeeuw, Gerrie Wijnen, Cees van Nieuwenhuijsen, Peter Stokvisch en de andere mensen die achter de bar stonden, Rudolf Barkhuijsen, Ton Post, Moniek Verbeek, Klaas van het Riet, Wilco Weijman, Jeroen de Pagter, Wouter met zoon, Pieterneel Geurts, Rick Elbers en de clubgenoten die altijd voor een schoon en goed bevoorraad clubhuis zorgen!

José Heeres

TFGELSONLINE

OUTLET TEGELS VOOR BINNEN EN BUITEN

www.tegelsonline.nl

06-54981144 - Lumièrestraat 15, EDE

TFGELSONLINE

OUTLET TEGELS VOOR BINNEN EN BUITEN

www.tegelsonline.nl

06-54981144 - Lumièrestraat 15, EDE

TFGELSONLINE

OUTLET TEGELS VOOR BINNEN EN BUITEN

www.tegelsonline.nl

06-54981144 - Lumièrestraat 15, EDE

TFGELSONLINE

OUTLET TEGELS VOOR BINNEN EN BUITEN

www.tegelsonline.nl

06-54981144 - Lumièrestraat 15, EDE

TFGELSONLINE

OUTLET TEGELS VOOR BINNEN EN BUITEN

www.tegelsonline.nl

06-54981144 - Lumièrestraat 15, EDE

Nieuwe fiets?

Koop 'm bij

Mastbergen Fietsen

clubsponsor van

Toerclub Wageningen

persoonlijke service

voor internetprijzen

Mastbergen fietsen: altijd scherpe internetprijzen voor TCW-leden, ook op onderdelen.